

prima instanță: T. Andronic

dosarul nr. 3ra-246/17

(Judecătoria Strășeni)

instanța de apel: Iu. Cimpoi, N. Simciuc, L. Bulgac

(Curtea de Apel Chișinău)

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Pavel Tamaciuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tamaciuc Pavel împotriva Agenției Proprietății Publice, intervenient principal Tatiana Draganov, intervenienți accesorii notarul public Taisia Culava și Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni cu privire la anularea acordului de modificare a contractului de vânzare-cumpărare a localului în proprietate privată, modificarea clauzelor contractuale și modificarea certificatului de moștenitor legal,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de către Pavel Tamaciuc și menținută încheierea Judecătoriei Strășeni din 06 octombrie 2015 și hotărârea Judecătoriei Strășeni din 31 martie 2016, prin care a fost admisă cererea de revizuire, iar acțiunea inițială și suplimentară au fost respinse,

c o n s t a ț ă:

La 26 noiembrie 2007, Pavel Tamaciuc s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Proprietății Publice prin care a solicitat, inclusiv prin cerere suplimentară, anularea acordului de modificare încheiat între Agenția de Privatizare și Tamaciuc Ana a contractului de vânzare-cumpărare a localului în proprietate privată din 02 decembrie 2002, încheiat între Departamentul Privatizării și Ana Tamaciuc, modificarea pct. 1 al contractului indicat în partea referitoare la suprafața totală echivalentă procurată din 134,2 m.p. în 119,5 m.p. și în partea referitoare la obiectul procurat – bloc separat (clădirea cu un nivel) în construcție (clădire cu un nivel).

Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni din 21 decembrie 2007 acțiunea înaintată de Pavel Tamaciuc s-a admis și s-a anulat acordul de modificare contestat cu aplicarea modificărilor solicitate în pct. 1 al contractului de vânzare-cumpărare din 02 decembrie 2002.

La 03 iunie 2008, Pavel Tamaciuc a înaintat o cerere, prin care a solicitat modificarea certificatului de moștenitor legal, eliberat de notarul Taisia Culava la 16 octombrie 2007 în legătură cu averea succesorală, și anume imobilul de pe str. Ștefan cel Mare 76, or. Strășeni.

Prin hotărârea suplimentară din 24 iunie 2008 s-a dispus modificarea certificatului de moștenitor legal, eliberat de notarul privat Culava Taisia la 16 octombrie 2007 în averea succesorală și anume imobilul: bloc separat, construcție (clădirea cu un nivel), situat pe str. Ștefan cel Mare 76, or. Strășeni.

La 23 martie 2015, Tatiana Draganov a înaintat primei instanțe o cerere de revizuire a hotărârilor judecătorești nominalizate.

Prin încheierea Judecătoriei Strășeni din 06 octombrie 2015 cererea de revizuire s-a admis și s-a casat hotărârea Judecătoriei Strășeni din 21 decembrie 2007 și hotărârea suplimentară din 24 iunie 2008 cu dispunerea rejudecării cauzei. Concomitent, în proces au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Organul Cadastral Teritorial Strășeni și notarul public Culava Taisia.

În motivarea acțiunii reclamantul Pavel Tamaciuc a indicat că la 05 decembrie 2002, Agenția de privatizare mun. Chișinău, care acționa din numele fostului Departament al Privatizării din Republica Moldova, a încheiat cu Ana Tamaciuc, contractul de vânzare-cumpărare, transmitere în proprietate privată a unui bun imobil (clădirea cu un nivel), cu suprafața de 134,2 m.p., situat pe str. Ștefan cel Mare 76, lit. A, or. Strășeni.

Mai indica reclamantul că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2004 a fost declarată parțial nulă hotărârea Comisiei Republicane de Privatizare nr. 103 din 08 noiembrie 2002 și contractul de vânzare-cumpărare din 02 decembrie 2002 încheiat între Agenția de Privatizare teritorială Chișinău, care acționa din numele Departamentului de Privatizare și Ana Tamaciuc privitor la încăperea cu suprafața de 15,4 m.p. din str. Ștefan cel Mare 76-A or. Strășeni și a fost obligat Departamentul Privatizării să încheie contract de vânzare-cumpărare a spațiului arendat cu suprafața de 15,4 m.p. din str. Ștefan cel Mare, 75 cu Draganov Tatiana.

La 07 iulie 2006, la OCT Strășeni a fost înregistrat acordul de modificare al contractului de vânzare-cumpărare a localului în proprietate privată din 05 decembrie 2002, încheiat între Tamaciuc Ana și Agenția de Privatizare, în baza căruia s-a modificat redacția inițială a pct.1 al contractului, fiind indicat că vânzătorul a vândut iar cumpărătorul a cumpărat localul cu suprafața totală echivalentă de 119,5 m.p., situată în jud. Chișinău, or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 76, lit. A.

Menționa reclamantul că la 30 iulie 2006 Ana Tamaciuc a decedat, iar în toamna anului 2006 acesta a depus o cerere de acceptare a succesiunii și deschidere a dosarului succesoral în urma decesului mamei sale Tamaciuc Ana și la 22 septembrie 2006, în calitate de moștenitor legal, a ridicat contractul de vânzare-cumpărare a

localului în proprietate privată nr.5426, încheiat între Agenția de Privatizare și Tamaciuc Ana, autentificat notarial de notarul public Culava Taisia la 02 decembrie 2002, acordul de modificare a acestui contract și alte acte necesare pentru acceptarea moștenirii, când a și descoperit că nu este de acord cu modificările operate la contractul indicat.

Invoca reclamantul că Legea cadastrului bunurilor imobile nu conține și, respectiv, nu definește noțiunea de local, iar conform contractului indicat Tamaciuc Ana a dobândit în proprietate clădirea cu un nivel, prezumându-se că aceasta a achitat prețul de 16800 lei, nu pentru încăperi izolate, dar pentru toată clădirea, inclusiv fundamentul și acoperișul, a procurat o construcție în sensul art. 2 al Legii cadastrului bunurilor imobile.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 31 martie 2016 acțiunea înaintată de Pavel Tamaciuc privind anularea acordului de modificare a contractului de vânzare-cumpărare a localului în proprietate privată, modificarea clauzelor contractuale și modificarea certificatului de moștenitor legal s-a respins ca nefondată.

La 29 aprilie 2016, Pavel Tamaciuc, cu respectarea termenului legal, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea, precum și anularea încheierii Judecătorei Strășeni din 06 octombrie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Pavel Tamaciuc și menținută încheierea Judecătorei Strășeni din 06 octombrie 2015 și hotărârea Judecătorei Strășeni din 31 martie 2016.

În susținerea opiniei date, instanța de apel a reținut că, la 05 decembrie 2002 Agenția de privatizare teritorială Chișinău, care acționa din numele fostului Departament al Privatizării din Republica Moldova, a încheiat cu Tamaciuc Ana contractul de vânzare-cumpărare transmitere în proprietate privată nr.5426, obiectul căruia l-a constituit înstrăinarea bunului imobil (clădirea cu un nivel), cu suprafața de 134,2 m p., situată pe str. Ștefan cel Mare 76, lit.A, or. Strășeni (f.d. 6-7).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2004, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2005 (f.d. 41 verso-42) s-a recunoscut dreptul Tatianeii Draganov la privatizarea spațiului arendat-încăperea cu suprafața de 15,4 m.p. în imobilul 76-A, str. Ștefan cel Mare, or. Strășeni și a locuinței în proprietate, s-a declarat parțial nulă hotărârea Comisiei Republicane de Privatizare a spațiului a Departamentului de Privatizare nr. 103 din 08 noiembrie 2002 (în baza căreia a fost încheiat, potrivit deciziei instanței supreme, contractul susmenționat) și contractul de vânzare-cumpărare nr.5426 din 02 decembrie 2002, încheiat între Agenția de privatizare teritorială Chișinău, care acționa din numele Departamentului Privatizării al Republicii Moldova, și Tamaciuc Ana, privitor la încăperea cu suprafața de 15,4 m.p. din bunul imobil vizat în contractul indicat și s-a obligat Departamentul Privatizării al Republicii Moldova să încheie contract de

vînzare-cumpărare a spațiului arendat-încăperea cu suprafața de 15,4 m.p. din str. Ștefan cel Mare 76 – A, or. Strășeni cu Draganov Tatiana.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 octombrie 2005, emisă cu participarea lui Tamaciuc Pavel în calitate de reprezentant al Anei Tamaciuc, s-a respins cererea de revizuire depusă de aceasta din urmă împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2005 (f.d. 43-44).

Prin hotărârea Comisiei Republicane de Privatizare a obiectelor din fondul de imobile nelocuibile date în arendă nr. 138 din 29 decembrie 2005 întru executarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2004, devenită irevocabilă la 06 aprilie 2005, s-au anulat parțial pct. 1 și 2 ale hotărârii Comisiei Republicane de Privatizare a obiectelor arendate nr. 103 din 08 noiembrie 2002 referitoare la privatizarea de către Tomaciuc Ana a încăperilor arendate, amplasate pe str. Ștefan cel Mare 76, lit.A, or. Strășeni în partea ce ține de excluderea din suprafața totală de 134,20 m.p. a suprafeței de 14,70 m.p., arendată de către Draganov Tatiana și s-a permis acesteia privatizarea încăperii arendate nr. 7, amplasată pe adresa indicată, parter, cu suprafața totală de 14,70 m.p. (f.d. 45).

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile din 30 iulie 2014, la 01 iunie 2006 în Registrul bunurilor imobile a fost înregistrat dreptul de proprietate al Tatianeii Draganov asupra încăperii nelocative cu suprafața de 14,7 m.p., cu numărul cadastral 8001113.036.01.001, temei servind contractul de vînzare-cumpărare, transmitere-primire nr. 2619 din 13 martie 2006 (f.d. 45 verso).

În scopul executării deciziei judecătorești nominalizate, print acordul de modificare nr. 899 din 14 februarie 2006, autentificat de notarul privat Culava Taisia, a fost modificat obiectul contractului de vînzare-cumpărare transmitere a bunului imobil în proprietate privată nr.5426 din 02 decembrie 2002, încheiat între Departamentul privatizării și Tamaciuc Ana prin modificarea pct. 1 al contractului și expunerea acestuia în redacția: vînzătorul a vîndut, iar cumpărătorul a cumpărat localul cu suprafața totală echivalentă de 119,50 m.p., situat în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 76, lit.A, parter, încăperile nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, iar din pct. 2 al contractului, potrivit căruia vînzătorul a vîndut în baza hotărîrii Comisiei Republicane a obiectelor arendate nr. 103 din 08 noiembrie 2002 – bloc separat la prețul stabilit în valoare de 36800 lei, s-a exclus sintagma „bloc separat” (f.d. 23).

Prin certificatul de moștenitor legal nr. 6475 din 16 octombrie 2007, Tamaciuc Pavel a moștenit averea succesorală rămasă după decesul la 30 iulie 2006 (f.d. 12) a Anei Tamaciuc, formată din încăperea nelocativă cu numărul cadastral 8001113.036.01.002, situată în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 76, nr. 002, cu suprafața totală utilă de 119,5 m.p., dobîndită de defunctă în baza contractului nr. 5426 și acordul de modificare nr. 899 din 14 februarie 2006 (f.d. 13).

Instanța de apel a reținut că în temeiul art. 123 alin. (2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în

instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În lumina principiului autorității de lucru judecat, instanța de apel reține că o hotărîre judecătorească prin care s-au stabilit faptele enunțate, cît și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărîre. Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărîre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu o pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

Conform art. 195 Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Potrivit dispozițiilor art. 220 alin. (1) Codul civil, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.

Articolul 2 al Legii cadastrului bunurilor imobile definește următoarele noțiuni:

- construcție - clădire sau construcție legată solid de pământ a cărei strămutare este imposibilă fără cauzarea de prejudicii destinației ei. Poate fi obiect independent al înregistrării de stat;

- încăpere izolată - partea interioară a unei construcții, separată de alte părți adiacente ale acestei construcții prin pereți sau prin despărțituri fără goluri pentru uși, avînd ieșire separată pe palierul scării, în coridor comun, în curte sau în stradă;

În corespundere cu art. 19 alin. (1) al Legii cu privire la Programul de privatizare pentru anii 1997-1998, acțiunea căreia a fost prelungită pînă la 31 decembrie 2006 prin Legea nr. 347-XVI din 22 decembrie 2005, și a fost abrogată prin Legea nr. 121 din 04 mai 2007 din 29 iunie 2007, invocat de apelant, privatizarea obiectelor din fondul de imobile nelocuibile (clădiri, construcții, încăperi, inclusiv anexe nelocuibile la blocurile locative) date în arendă și neincluse în listele prevăzute în anexe se efectuează la cererea arendașului. În cazul în care arendașul nu a depus cerere de cumpărare a obiectului în 45 de zile de la data primirii propunerii scrise a organului abilitat sau nu a achitat, în termenul stabilit de legislație, costul obiectului solicitat pentru cumpărare, obiectul se vinde la licitație pe principii generale. Modul de evaluare și vânzare a unor astfel de obiecte îl stabilește Guvernul.

Astfel, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău raportînd cadrul legal citat mai sus la circumstanțele speței, avînd în vedere că noțiunea de „local” este definită de Dicționarul Explicativ al Limbii Române, în redacția din 2009, ca fiind o clădire sau grup de încăperi de utilizare publică (ocupate de o întreprindere, de o instituție, etc.), relevînd că acordul contestat de modificare a

contractului nominalizat indică expres numărul încăperilor ce constituie obiectul contractului de vânzare-cumpărare, iar normele invocate de apelant nu conțin vreo dispoziție imperativă ce ar interzice generalizarea încăperilor printr-o denumire neprevăzută expres de Lege, fiind astfel cert că generalizarea denumirii are doar un scop generic, a conchis că în speță clauzele contestate ale acordului nr. 899 din 14 februarie 2006 nu contravin vreunei norme imperative și, respectiv, în speță lipsesc temeiuri legale pentru anularea acestuia.

Subsecvent, instanța de apel a constatat că sunt nefondate și pretențiile apelantului-reclamant privind modificarea pct. 1 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 5426 din 02 decembrie 2002, deoarece suprafața totală a bunurilor înstrăinate a fost determinată prin acordul nr. 899 din 14 februarie 2006, după încheierea căruia aceasta constituie 119,50 m.p., iar determinarea bunurilor imobile înstrăinate este, la fel, indicată în acest acord, relevanță prezentând că obiectul contractului, după modificările operate, constă în încăperile nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 8 al imobilului amplasat în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 76, lit.A, determinat generic „local”, astfel încât în speță lipsesc temeiuri legale pentru schimbarea denumirii acestuia în „construcție (clădire cu un nivel)”, după cum pretinde apelantul-reclamant.

Instanța de apel a mai constatat că și cerința apelantului de modificare a acestui certificat este lipsit de temei legal, dat fiind faptul că în certificatul de moștenitor legal nr. 6475 din 16 octombrie 2007 este corect indicat imobilul ce constituie averea succesorală rămasă după decesul Anei Tamaciuc.

Cu referire la solicitarea apelantului de anulare a încheierii Judecătoriei Strășeni din 06 octombrie 2015, Colegiul reține că în temeiul art. 359 alin. (1) CPC, încheierile emise în primă instanță nu pot fi atacate cu apel decît o dată cu hotărîrea, cu excepția încheierilor care pot fi atacate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile specificate la art.423.

Potrivit dispozițiilor art. 449 lit.c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărîre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

În conformitate cu art. 446 CPC, pot fi supuse revizuirii hotărârile, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Conform prevederilor art. 447 lit. b) CPC, sunt în drept să depună cerere de revizuire persoanele care nu au participat la proces, dar care sunt lezate în drepturi prin hotărîrea, încheierea sau decizia judecătorească.

Prin prisma acestor norme instanța de apel a reținut că la data pronunțării hotărârii Judecătoriei Strășeni din 21 decembrie 2007 și a hotărârii suplimentare din 24 iunie 2008 apelantul-reclamant cunoștea despre emiterea de către Curtea Supremă de Justiție a unei hotărâri judecătorești irevocabile ce viza dreptul de proprietate al

Tatianeii Draganov asupra încăperii din imobilul în litigiu, deoarece acesta a participat la ședințele judiciare ale Curții Supreme de Justiție, iar dreptul Tatianeii Draganov asupra imobilului nominalizat a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile la 01 iunie 2006.

La 26 decembrie 2016, Pavel Tamaciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel din 27 octombrie 2016, încheierii primei instanțe din 06 octombrie 2016 și hotărârii primei instanțe din 31 martie 2016 și emiterea unei noi hotărâri de admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul Pavel Tamaciuc a indicat că, instanța de fond neîntemeiat a admis cererea de revizuire prin încheierea din 06 octombrie 2015. Consideră că admiterea cererii de revizuire de către Judecătoria Strășeni peste o perioadă de 7 ani din momentul rămânerii hotărârii irevocabile, în împrejurările menționate constituie o încălcare a principiului securității raporturilor juridice.

Atât prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2004, devenită irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2005, cât și prin hotărârea Comisiei republicane de privatizare a obiectivelor din fondul de imobile nelocuibile date în arendă nr. 138 din 29 decembrie 2005 s-a dispus doar la suprafață dar nu la natura bunului imobil cumpărat (clădire cu un nivel) și s-a recunoscut dreptul Tatianeii Draganov de a cumpăra nu o parte a construcției, dar dreptul de a cumpăra o încăpere izolată din partea interioară a construcției.

Or, acordul de modificare a Contractului de vânzare-cumpărare transmitere a bunului imobil în proprietate privată nr. 5426 din 02 decembrie 2002 este ilegal contrar prevederilor art. 16 CPC, art. 2 din Legea cadastrului bunurilor imobile, art. 19 din Legea cu privire la Programul de privatizare pentru anii 1997 -1998, cât și deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2004 devenită irevocabilă prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 aprilie 2005, care imperativ stabilesc ca fondul bunurilor imobile sunt constituite din clădiri, construcții și încăperi izolate, dar nu din localuri.

Drept urmare, consideră că Acordul de modificare a contractului de vânzare-cumpărare transmitere a bunului imobil în proprietate privată nr. 5426 din 02 decembrie 2002 este nul.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016 a fost expediată părților la 31 octombrie 2016, iar la 26 decembrie 2016, adică în termenul prevăzut de lege Pavel Tamaciuc a declarat recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Pavel Tamaciuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Pavel Tamaciuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Pavel Tamaciuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru